

Środa, 11 września 2013 r.

87. wzywa państwa członkowskie do ułatwienia młodym kobietom dostępu do rynku pracy, podjęcia środków umożliwiających im zachowanie pracy, przy jednoczesnym zapewnieniu jakości zatrudnienia i rozwoju zawodowego, a także do zlikwidowania różnic w dostępie do rynku pracy, w zakresie kariery zawodowej i wynagrodzenia, które zawsze cechowały relacje między kobietami a mężczyznami w miejscu pracy;

88. uważa, że wsparcie powrotu kobiet na rynek pracy wymaga wielowymiarowych rozwiązań politycznych, łączących uczenie się przez całe życie, zwalczanie niepewnego zatrudnienia i promowanie zatrudnienia z przysługującymi prawami, zróżnicowane praktyki organizacji pracy, na wniosek kobiet, tak aby kobiety nie musiały rezygnować z kariery zawodowej lub ją przerywać;

89. wzywa państwa członkowskie do opracowania odpowiednich strategii, które są w pełni zgodne z europejskimi i krajowymi przepisami, oraz do wprowadzenia konkretnych środków, w tym szkoleń ukierunkowanych na pracę i programów zatrudnienia, w celu zapewnienia młodym mężczyznom i kobietom równych szans zdobycia rzeczywistego doświadczenia zawodowego;

90. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia polityki służącej uwzględnieniu aspektu płci i jego monitorowaniu, która umożliwiłaby bezrobotnym obywatelom dostęp do usług rekrutacyjnych i wsparcia socjalnego;

91. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0366

Wewnętrzny rynek usług

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wewnętrznego rynku usług: stan prac i dalsze działania (2012/2144(INI))

(2016/C 093/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 9, 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie wdrożenia dyrektywy usługowej – partnerstwo na rzecz nowego wzrostu w dziedzinie usług 2012–2015 (COM(2012)0261) i związane z nim dokumenty robocze służb Komisji,
- uwzględniając badanie Komisji zatytułowane „Wpływ dyrektywy usługowej na gospodarkę: pierwsza ocena po wdrożeniu” (opracowania gospodarcze „Economic Papers”, nr 456),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Na drodze do lepiej funkcjonującego jednolitego rynku usług – wykorzystanie wyników procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej” (COM(2011)0020) i związany z nim dokument roboczy służb Komisji w sprawie procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej (SEC(2011)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Akt o jednolitym rynku II – Razem na rzecz nowego wzrostu gospodarczego” (COM(2012)0573),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem” (COM(2012)0259),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Akt o jednolitym rynku. Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania” (COM(2011)0206),

Środa, 11 września 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” (COM(2010)0608),
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 14–15 marca 2013 r. w sprawie wkładu europejskich strategii politycznych we wzrost gospodarczy i zatrudnienie,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 28–29 czerwca 2012 r. w sprawie Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie lepiej funkcjonującego jednolitego rynku usług – proces wzajemnej oceny przewidziany w dyrektywie usługowej,
 - uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2012 r. w sprawie dwudziestu głównych obaw europejskich obywateli i przedsiębiorstw w związku z funkcjonowaniem jednolitego rynku ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie procesu wzajemnej oceny przewidzianego w dyrektywie usługowej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na jednolitym rynku ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie wydajniejszego i bardziej sprawiedliwego rynku detalicznego ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie wdrażania dyrektywy o usługach (2006/123/WE) ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0273/2013),
- A. mając na uwadze, że jednolity rynek jest kluczowym elementem procesu budowy Europy, jego sprawne działanie jest niezbędne do odpowiedniego wdrożenia strategii politycznych UE i stanowi on podstawę ożywienia gospodarczego;
- B. mając na uwadze, że sektor usług wytwarza ponad 65 % unijnego PKB, że miejsca pracy w tym sektorze stanowią ponad 65 % całkowitego zatrudnienia w UE i że jest on filarem naszej gospodarki; mając na uwadze, że usługi objęte zakresem dyrektywy usługowej stanowią 45 % unijnego PKB;
- C. mając na uwadze, że pełne wdrożenie dyrektywy znacznie poprawi działanie jednolitego rynku usług, zwłaszcza przez ułatwienie dostępu do rynku małym i średnim przedsiębiorstwom oraz osobom samozatrudnionym, zwiększenie możliwości wyboru dla konsumentów, a równocześnie przyczynienie się do poprawy konkurencyjności w UE, zwiększenia wzrostu gospodarczego i podniesienia poziomu zatrudnienia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2012)0395.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 46.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 51.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 1.

Środa, 11 września 2013 r.

- D. mając na uwadze, że europejski przemysł, europejskie przedsiębiorstwa (zwłaszcza MŚP) i konsumenci potrzebują funkcjonalnego, sprawnego i bardziej konkurencyjnego rynku usług;
- E. mając na uwadze, że od czasu jej przyjęcia w 2006 r., dyrektywa usługowa przyniosła konkretne korzyści, ułatwiając przedsiębiorstwom i konsumentom dostęp do rynku, lecz że nie przyniosła ona jeszcze wszystkich spodziewanych wyników ze względu na niedociągnięcia w jej wdrożeniu;
- F. mając na uwadze, że fragmentaryczna interpretacja i niewłaściwe wdrażanie dyrektywy nadal utrudniają swobodny przepływ usług przez granice;
- G. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa, szczególnie MŚP, muszą nadal spełniać wiele różnych wymogów administracyjnych i biurokratycznych, stanowiących dla nich poważne obciążenie, do którego dochodzą trudności związane z dostępem do kredytów;
- H. mając na uwadze to, że ryzyko zmęczenia tematem dyrektywy usługowej nie powinno zmniejszać naszych wysiłków na rzecz wykorzystania pełnego potencjału tej dyrektywy;
- I. mając na uwadze, że nadszedł czas działania, ponieważ w obliczu rosnącego bezrobocia i pogorszenia się stanu finansów publicznych, sektor usług staje się bardziej niż kiedykolwiek źródłem konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, którego nie można lekceważyć;

Niewykorzystany potencjał usług na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

1. podkreśla, że niepotrzebne i nieproporcjonalne obciążenia administracyjne, dyskryminacyjne praktyki i nieuzasadnione ograniczenia w świadczeniu usług w całej UE blokują ważne źródła wzrostu, hamują tworzenie miejsc pracy i powodują utratę szans przez przedsiębiorstwa;
2. zwraca uwagę na to, że jeśli państwa członkowskie byłyby gotowe do właściwego i pełnego wdrożenia dyrektywy usługowej i usunięcia niepotrzebnych ograniczeń, według optymistycznych szacunków Komisji UE w ciągu 5–10 lat mogłyby doprowadzić do wzrostu PKB nawet o 2,6 %.
3. zauważa, że Komisja powinna skupić swoje wysiłki na sektorach usług o dużym znaczeniu gospodarczym i potencjale wzrostu powyżej średniej, np. na usługach dla przedsiębiorstw, budownictwie, usługach turystycznych i handlu detalicznym, by uzyskać w krótkim czasie namacalne wyniki w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
4. podkreśla, że efektywne wdrożenie istniejących zasad jest doskonałym i szybkim sposobem przyczyniania się do wzrostu gospodarczego bez wydatków publicznych; zwraca uwagę na pilną potrzebę praktycznego wprowadzenia dyrektywy w życie z myślą o wykorzystaniu jej pełnego potencjału i przyczynieniu się do wprowadzenia europejskiego modelu zrównoważonej i trwałej społecznej gospodarki rynkowej;
5. podkreśla znaczenie, jakie ma opracowanie lepszych wskaźników wyników jednolitego rynku opartych na rzeczywistych doświadczeniach i oczekiwaniach przedsiębiorstw i konsumentów, aby zwiększyć funkcjonalność i podnieść ich znajomość różnych praw, na które można się powoływać w celu zapewnienia dostępu do jednolitego rynku usług;
6. z zadowoleniem przyjmuje rozwój jednolitego rynku cyfrowego i nowe formy usług, takie jak usługi cyfrowe i mobilne, a także mieszane pakiety dóbr i usług; podkreśla konieczność wdrożenia dyrektywy w jej pełnym zakresie stosowania, zgodnie z jej literą i duchem i w sposób ukierunkowany na przyszłość, tak aby sprzyjać innowacjom;
7. zachęca również do stopniowego otwierania rynku wewnętrznego usług w sektorze opieki społecznej, przy jednoczesnym poszanowaniu przepisów dyrektywy usługowej;
8. przypomina, że dyrektywa usługowa nie wymusza liberalizacji usług, lecz otwiera drogę zarówno przedsiębiorstwom, jak i konsumentom do pełnego wykorzystania potencjału jednolitego rynku w ramach konkurencyjnej społecznej gospodarki rynkowej;
9. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie wdrożenia dyrektywy usługowej zatytułowany „Partnerstwo na rzecz nowego wzrostu w dziedzinie usług 2012–2015” (COM(2012)0261), który jest odpowiedzią na obowiązek sprawozdawczości określony w art. 41 dyrektywy; ponownie zwraca uwagę na potrzebę uwzględnienia średnio- i długoterminowych skutków dyrektywy usługowej dla zatrudnienia w UE;

Środa, 11 września 2013 r.

Bariery, granice i ograniczenia w swobodnym przepływie

10. wyraża ubolewanie z powodu tego, że stwierdzono liczne przypadki odwoływania się przez państwa członkowskie w nieodpowiedni sposób do powodów leżących w nadrzędnym interesie publicznym (art. 15 dyrektywy usługowej) jedynie w celu ochrony i promowania rynków krajowych; uważa, że odwoływanie się do nadrzędnego interesu publicznego powinno być zawsze obiektywnie uzasadnione i ściśle proporcjonalne do celu, do którego się dąży, a także spójne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości; podkreśla, że uciążliwa forma prawna i ciężkie wymagania w odniesieniu do udziałowców, ograniczenia terytorialne, testy potrzeb ekonomicznych i stałe taryfy stwarzają nieuzasadnione przeszkody w wydajnym prowadzeniu transgranicznych przedsiębiorstw i niszczą wewnętrzny rynek usług;

11. ubolewa nad tym, że rzadko wykonuje się ocenę proporcjonalności; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie pojęcia proporcjonalności i o wydanie, w oparciu o obowiązujące orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, praktycznych wytycznych dla państw członkowskich, aby pomóc im je stosować;

12. usilnie wzywa państwa członkowskie do rzeczywistego i pełnego wdrożenia swobody świadczenia usług (art. 16 dyrektywy usługowej) i do wyeliminowania podwójnych obciążeń regulacyjnych;

13. zauważa, że w przypadku działalności, dla których liczba dostępnych zezwoleń jest ograniczona ze względu na niedobór dostępnych zasobów naturalnych lub możliwości technicznych, w dyrektywie usługowej podkreśla się konieczność zapewnienia usługodawcy amortyzacji inwestycji oraz uczciwego zwrotu zainwestowanego kapitału, bez ograniczania ani zakłócania wolnej konkurencji;

14. jest zaniepokojony zwiększającą się liczbą przypadków dyskryminacji zgłaszanych przez konsumentów; usilnie wzywa państwa członkowskie do właściwego i pełnego wdrożenia art. 20 ust. 2 dyrektywy usługowej i wzywa przedsiębiorstwa do powstrzymywania się od stosowania nieuzasadnionych dyskryminacyjnych praktyk ze względu na przynależność państwową czy miejsce zamieszkania; podkreśla jednak, że jakiegokolwiek zmuszanie do sprzedaży jest sprzeczne z podstawową zasadą wolności umów; z zadowoleniem przyjmuje zatem prowadzone przez Komisję prace nad sprawozdaniem zawierającym wytyczne dotyczące niedyskryminacji, ustanawiające właściwą równowagę z korzyścią dla konsumentów i przedsiębiorstw; z zadowoleniem przyjmuje również rolę, jaką odgrywają Europejskie Centra Konsumentckie w określaniu i rozwiązywaniu zaobserwowanych nieprawidłowości;

Inteligentne zarządzanie wewnętrznym rynkiem usług

15. podkreśla, że sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego usług wymaga pogodzenia zasad właściwych dla różnych sektorów, co może się wiązać z koniecznością wydawania dodatkowych zezwoleń i przez to prowadzić do kumulowania się kosztów zwłaszcza przedsiębiorstw; podkreśla, że zależy to również od wdrożenia innych aktów prawnych UE; wzywa zatem państwa członkowskie do przyjęcia zintegrowanego podejścia do wewnętrznego rynku usług w celu stworzenia pewności prawa dla konsumentów i przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;

16. wzywa Komisję do zapewnienia spójności między wzajemną oceną w ramach dyrektywy usługowej a wzajemną oceną w ramach dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych; podkreśla, że należy dokonać starannej oceny poszczególnych przypadków, w tym przedstawionych przez państwa członkowskie uzasadnień dotyczących powodów, dla których niektóre wymogi zostały zachowane, w celu określenia szczególnych obszarów, w których państwa członkowskie dysproporcjonalnie regulują wykonywanie danego zawodu lub blokują dostęp do niektórych zawodów; usilnie wzywa państwa członkowskie do zniesienia takich nieuzasadnionych wymagań;

17. zwraca się do państw członkowskich o większe wykorzystanie procedury wzajemnego uznawania w celu ułatwienia swobodnego przepływu usług w przypadkach, w których nie wprowadzono jeszcze zharmonizowanych zasad;

18. zauważa, że różnorodność krajowych standardów powoduje rozdrobnienie i niepewność; wspiera opracowanie dobrowolnych standardów europejskich dotyczących usług objętych dyrektywą usługową w celu zwiększenia porównywalności transgranicznej i usprawnienia handlu;

19. uważa, że Komisja Europejska i europejskie organizacje normalizacyjne powinny ściśle współpracować na rzecz zapewnienia, w odpowiednich przypadkach, spójności stosowanej terminologii, tak aby przepisy były stosowane w sposób jednolity w całej UE;

20. podkreśla również fakt, że nieodpowiednia transgraniczna ochrona ubezpieczeniowa usługodawców jest główną przeszkodą w swobodnym przepływie; usilnie wzywa zainteresowane strony do znalezienia rozwiązań poprzez dialog;

Środa, 11 września 2013 r.

21. zachęca do powszechniejszego korzystania z systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym między państwami członkowskimi w celu sprawdzenia zgodności z wymaganiami dyrektywy, zwłaszcza w przypadkach transgranicznego świadczenia usług, a także z Europejskich Centrów Konsumentckich oraz z systemu SOLVIT w celu udzielenia wsparcia przedsiębiorstwom i konsumentom w przypadku kolizji przepisów i niezgodności; podkreśla w związku z tym znaczenie, jakie ma zapewnienie pełnego dostępu stowarzyszonych partnerów do sieci SOLVIT na poziomie technicznym;

22. zauważa, że narzędzia jednolitego rynku, w tym SOLVIT, powinny działać sprawniej, jeśli chodzi o czas, jaki zabiera załatwienie spraw; podkreśla znaczenie lepiej wyznaczonych celów i kluczowych wskaźników skuteczności działania w tym zakresie; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji mającą na celu przegląd ram prawnych SOLVIT-u;

23. usilnie wzywa państwa członkowskie to wprowadzenia pojedynczych punktów kontaktowych drugiej generacji, które będą w pełni funkcjonalnymi, wielojęzycznymi i przyjaznymi dla użytkownika portalami administracji elektronicznej; podkreśla znaczenie przyjmowania podejścia skoncentrowanego na usługodawcy i obejmującego cały cykl biznesowy; uważa, że procedury elektroniczne wesprą uproszczenie, zmniejszą koszty związane z zapewnieniem zgodności i zwiększą pewność prawa; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnej interoperacyjności ich punktów kontaktowych i rozpowszechniania informacji na ich temat ponad granicami oraz do informowania obywateli europejskich o ich prawach i możliwościach wynikających z dyrektywy usługowej; wzywa ponadto Komisję do ustalenia jasnych kryteriów odniesienia dla oceny pojedynczych punktów kontaktowych, w tym danych dotyczących poziomów korzystania z nich, oraz do systematycznego informowania Parlamentu o poczynionych postępach;

Lepsze wdrażanie na rzecz zmaksymalizowania efektów gospodarczych

24. podkreśla to, że tam, gdzie właściwie wdrożono dyrektywę usługową, przyniosła ona konkretne wyniki w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu gospodarczego; popiera w związku z tym wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, w tym innowacyjnych rozwiązań między właściwymi władzami w regionach przygranicznych;

25. wskazuje, że niewłaściwe wdrażanie wywiera skutki bez względu na granice, a ich cenę muszą płacić obywatele w całej UE; podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność wobec siebie nawzajem i za to, by Unia skutecznie wdrożyła dyrektywę, i powinny wywiązywać się ze swoich obowiązków na takich samych zasadach;

26. wzywa Komisję, aby pomagała państwom członkowskim w rozwiązywaniu głównych problemów, które napotykają w związku z wdrażaniem i stosowaniem prawa UE w zakresie jednolitego rynku, w tym w znalezieniu sposobów poprawienia transpozycji, eliminowania braków zgodności oraz umożliwienia szybkiego i skutecznego dochodzenia roszczeń na drodze sądowej;

27. podkreśla, że właściwe władze regionalne i lokalne także muszą ponieść ciężar na nich wspólną odpowiedzialność za pełne i jakościowe wdrażanie litery i ducha dyrektywy, w świetle ogólnego celu, jakim jest pobudzenie działalności gospodarczej i zatrudnienia; podkreśla w tym kontekście konieczność zmniejszenia obciążeń administracyjnych;

28. zdecydowanie popiera politykę „zerowej tolerancji” wobec nieuzasadnionych ograniczeń, przedstawioną przez Komisję; zachęca Komisję do wykorzystania wszelkich dostępnych jej środków w celu zapewnienia pełnego i odpowiedniego wdrożenia istniejących zasad, we współpracy na równych warunkach z państwami członkowskimi; wzywa do stosowania przyspieszonych procedur postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, które zostałyby zakończone nie później niż w ciągu 18 miesięcy, we wszelkich stwierdzonych przypadkach niewłaściwego lub niewystarczającego wdrożenia lub naruszenia dyrektywy ze strony państw członkowskich;

29. wzywa Komisję, aby wykorzystwała „miesiąc jednolitego rynku” jako okazję do zwrócenia uwagi na korzyści jednolitego rynku usług dla przedsiębiorstw;

Zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności

30. zwraca się do Komisji, aby na podstawie wyników wzajemnych ocen sporządziła wykaz najbardziej uciążliwych ograniczeń, zaproponowała ukierunkowane reformy i na bieżąco informowała Radę i Parlament;

31. zachęca Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na sektor usług w rocznych analizach wzrostu gospodarczego i sprawozdaniach opisujących stan integracji jednolitego rynku oraz do włączenia kwestii usług do zaleceń dla poszczególnych państw; uważa, że Komisja i Rada powinny nadal zachęcać państwa członkowskie – za pomocą tych szczegółowych zaleceń dla poszczególnych państw – do przyjmowania i wdrażania długoterminowych strategii na rzecz wzrostu;

Środa, 11 września 2013 r.

32. wzywa parlamenty narodowe do aktywnego angażowania się we wspieranie wdrażania dyrektywy i do korzystania z przysługujących im uprawnień kontrolnych wobec władz krajowych na wszystkich szczeblach;
33. apeluje do zainteresowanych stron, środowisk biznesowych i partnerów społecznych, aby i oni uczestniczyli w rozliczaniu rządów z ich działań w zakresie ożywienia europejskiego sektora usług i tworzenia stabilnych miejsc pracy;
34. zwraca się do Rady i jej prezydencji o systematyczne umieszczanie kwestii wewnętrznego rynku usług w porządkach dziennych posiedzeń Rady ds. Konkurencyjności; proponuje przywrócenie sprawozdań Komisji w sprawie zgodności jako środków służących ocenie poczynionych postępów w zakresie ułatwiania dostępu do rynku;
35. usilnie wzywa członków Rady Europejskiej do poniesienia pełnej politycznej odpowiedzialności za sprawne funkcjonowanie wewnętrznego rynku usług; zwraca się do przewodniczącego Rady Europejskiej o uwzględnianie tej kwestii w porządkach dziennych posiedzeń Rady Europejskiej tak długo, jak to będzie konieczne, w ramach wspólnie uzgodnionego planu działania, zawierającego szczegółowe punkty odniesienia i harmonogram dla państw członkowskich w zakresie nadania nowego impulsu i usuwania pozostałych przeszkód utrudniających pełne wdrożenie dyrektywy usługowej;
- o
o o
36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie i Komisji, a także parlamentom i rządóm państw członkowskich.

P7_TA(2013)0367

Negocjacje umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Malezją

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2013 r. zawierająca projekt zalecenia dla Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji dotyczących umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Malezją (2013/2052(INI))

(2016/C 093/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1440/80 z dnia 30 maja 1980 r. dotyczące zawarcia Umowy o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej ⁽¹⁾,
- uwzględniając negocjacje dotyczące umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy UE a Malezją, na które Rada zezwoliła w listopadzie 2004 r. i które rozpoczęły się w Brukseli w październiku 2010 r., przy okazji ósmego szczytu UE-Azja (ASEM8),
- uwzględniając dziewiąty szczyt ASEM, który odbył się w Wientianie (Laos) w dniach 5–6 listopada 2012 r.,
- uwzględniając szczyt Stowarzyszenia Narodów Południowo-Wschodniej Azji (ASEAN), który odbył się w Kambodży w dniach 18–20 listopada 2012 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 10.6.1980, s. 1.